

Črniški:

Dragi Marijini otroci!

Nastopili smo novo leto, sveto leto. Vaš črniški prijatelj vam ob tej priliki želi, da bi vam to leto veliko koristilo za večnost, da bi rastle v njem v svetosti in božjem prijateljstvu.

Kako boste kaj praznovali, ljubi otroci, božične praznike? Upam, da dobro! Pa jaselce ste si tudi napravili? Saj jih še ne boste razdrli? Do svetih treh kraljev najmanj morajo ostati. Po nekaterih krajih pa ohranijo jaselce do svečnice. Svoje vsakdanje molitve boste najbrže opravljali pred jaseleci? Pri sosedovih in v cerkvi si jih boste tudi ogledali. Po mestnih cerkvah se vidijo prav lepe jaselce, po hišah so pa različne, preproste in prav umetne. Jezuščka, Marije in svetega Jožefa pa ne manjka nikjer. Vi tudi niste svetih treh kraljev pozabili? Mlajši bratci in sestre — kaj ne? — so se čudili tem čudnim možem s še bolj čudnimi živalmi, in morali ste jim razlagati, zakaj so drugačnih obrazov. O kameli in o slonu ste jim tudi kaj povedali?

Sveti trije kralji, možje zagorelih obrazov pa lepih src, naj bodo letos naši patroni za januar in februar. Nauče naj nas, kako moramo tudi mi obiskovati Jezusa.

Samo sveto pismo govori o njih. Le poslušajte dobro sveti evangelijski na praznik svetih treh kraljev. Po vsem svetu se razlega ta dan njih slava. Pa jo tudi zaslužijo. Sveto pismo jih imenuje »modre«. Učeni so bili, posebno v zvezdoznanstvu. Tam na Jutrovem je bila njih domo-

vina. Niso bili judovskega rodu. Ohranili so pa bili še nekatere resnice božjega razodetja, ki so jih podedovali po svojih očetih. Tudi so najbrže še od Judov v babilonskem pregnanstvu zvedeli, da pride Odrešenik sveta. Slišali so prerokbo o zvezdi, ki izide iz Judovega rodu. Ko jih je Bog poklical po zvezdi na obisk, so se takoj odpravili. To pa ni bilo tako lahko, kakor si vi to mogoče predstavljate. Ko so se odpravljali na pot, so se jim morda drugi posmehovali in jih celo grajali. Pot sama je bila tudi dolga, združena z raznimi nevarnostmi in žrtvami. Obisk pri krvoločnem Herodu tudi ni bil nič kaj prijeten. Pa sveti možje se za to niso zmenili. Njih srca so hrepnela za zvezdo, da pridejo na obisk pri Bogu. Ko so prišli srečno k Jezusu, so pokleknilo pobožno na tla pred njim in ga molili. Kako so bili srečni, kako pobožno zbrani pred Marijo, ki je držala v naročju Jezusa. In ko so prišli spet domov, so gotovo večkrat mislili na tisti srečni obisk pri Jezusu. Legenda nam pripoveduje, da je prišel po Kristusovi smrti sveti apostol Tomaž v njih domovino in jih je — bili so takrat že sivi starčki — krstil. S krstno nedolžnostjo so prišli v sveta nebesa. Njih zemske ostanke je prinesla cesarica Helena v Carigrad. Iz Carigrada so pa prišli v Milan, iz Milana pa v 12. stoletju na Nemško v Kolin ob Renu. Tja so nekdam radi romali tudi naši pradedje, pobožni stari Slovenci, na grob svetih treh kraljev v »Kelmorajm«.

Sveti trije kralji — naši patroni za januar in februar — naj nas nauče, lepo, pobožno obiskavati Jezusa.

Vsak kristjan je dolžan vsaj enkrat v tednu obiskati Jezusa, namreč v nedeljo, ko gre k sveti maši. Isto naredi tudi popoldne, ko gre h krščanskemu nauku in blagoslovu. Pa veliko ljudi se pri tem zelo slabo vede. Kako se kaj pri vas vedete v cerkvi? Otroci Marijini, ne posnemajte nemarnežev! Posebno vi, mašni strežniki, skrbite, da se boste prav lepo obnašali pred oltarjem. S svojim lepim zgledom vplivate na druge otroke, da se bodo tudi oni spodobno vedli.

Da bodo pa naši obiski dobri, pazimo na sledeče:

Najprej glejmo, da pridemo k Jezusu z dobrim n a m e n o m. Ne zato, da bi nas ljudje videli in hvalili ali

pa zato, da bi se prikupili gospodu katehetu. Marveč iz ljubezni do Jezusa samega ga večkrat tudi obiščimo. Nekje sem opazoval otroke, ki so se pripravljali na prvo sveto obhajilo. Prišli so obiskat Jezusa v cerkev. Na obrazu neke deklice in pa na njenih očeh se je videlo, kako je bila vsa srečna, da je prišla k Jezusu. Zato se je pa tudi zelo lepo in pobožno vedla.

Ako greste otroci v družbi z drugimi v cerkev, nehajte govoriti že nekaj korakov pred cerkvenimi vrati. Pomislite, kam greste. Obudite tedaj živo vero v pričujočnost Jezusovo v tabernaklju. Ko vstopite, pozdravite Boga pobožno pa tiho: »Hvaljen Jezus!« V pozdrav pokleknite z desnim kolenom do tal. Pojdite potem na tako mesto, kjer vas drugi ne bodo motili in pa tudi vi ne drugih. Zberite si mesto, odkoder lahko vidite tabernakelj.

Kaj boste pa zdaj začeli? Govorili boste z Jezusom. Povejte mu, da ga imate radi in obudite tri božje čednosti: O Jezus, verujem v te itd. Potožite mu svoje križe in težave. Poprosite ga pomoči za svoje delo. Obtožite se mu svojih pogreškov, grehov. Povejte mu, da vam je žal, da ste ga žalili. Pri teh obiskih mislite pa tudi na potrebe drugih. Molite za svoje starše, vzgojitelje, za pagane, za grešnike, za umirajoče, za duše v vicah. Vse to lahko poveste Jezusu brez molitvenika, kar s svojimi besedami. Če ne gre tako, pa si pomagajte z molitvenikom. Skušajte v januarju-februarju pregledati tisti del vašega molitvenika, ki je namenjen za obiske Najsvetejšega. V molitveniku »Pri Jezusu« (izdaja 1923) glejte strani 76 do 128, v »Šolskem molitveniku« (1917) str. 141, v »Večnem življenju« VII (1922) natis, strani 275 do 319. Pod naslovom: Kratki obiski imate za vsak dan v tednu posebne molitvice. Za sklep imate tudi lepo molitvico.

Ko ste tako lepo Jezusa pozdravili, ne pozabite na Marijo. Pozdravite tudi njo vsaj na kratko, mogoče s češčénomarijo in pa z »O Gospa moja«.

Otroci Marijini, Jezus želi in vas vabi na obisk. Njegovi želji, njegovemu vabilu se ne smemo in nočemo odreči. Zatorej sklenimo: Vsak dan bomo — če nam bo le mogoče — pobožno obiskali Jezusa! To pa ne bo težko. Cerkev je blizu šole. Mesto, da bi postajali pred šolo, pojdimo v cerkev. Po šoli pa lahko spet nekaj

minut v cerkev. Tudi drugače, če nas kdaj vede naša pot mimo cerkve, vstopimo in počastimo Jezusa. Sveti Stanislav, sveti Alojzij in drugi svetniki so znali izrabiti vsako priliko, da so se poklonili Jezusu.

Ako bi nam bilo kak dan res težko obiskati Boga, in bi nas lenoba ali druge skušnjave odvajale od njega, tedaj pomislimo na naše ljube patrone: svete tri kralje. Pomislimo, kako so oni premagali vse težave. Prosimo jih, naj nam s pogumom pomagajo. V družbi teh svetih patronov obiščimo Jezusa vsak dan, pa prav lepo in pobožno!

Otroci božji, še nekaj! Z novim letom treba tudi obnoviti naročnino na »Angelčka«. Samo po sebi se razume, da mu ostanete tudi v novem letu zvesti; skrbite pa, da mu pridobite še novih naročnikov. Pa molite tudi, da ta listič Bog blagoslovi, da bo vedno lepši in vedno bolj razširjen med slovenskimi otroki. Vsak vas naj v ta namen daruje eno sveto mašo ali eno sveto obhajilo!

Dragi otroci! Še enkrat vam voščim srečno novo leto. Z ljubim Sinom vas blagoslovi — devica Marija!

† Tonče Horžen.

Iz Cerkelj na Dolenjskem.

Kar verjeti ni bilo mogoče, ko smo zvedeli dne 12. sept. 1924, da so šli gospod župnik prevedet Tončeta Horžena na Češnjicah. »Kaj pa mu vendar je?« Nihče ni vedel prav povedati, kaj mu je; tu-

di zdravnik ne. Dobro uro potem, ko so se gospod župnik vrnili od bolnička, se je že pripeljal nekdo s kolesom povedat, da je Tonče umrl. Peljal se je potem ta kolesar še naprej, da obrne očeta, ki je peljal spet zdravnika k bolniku.